

VLADIMÍR BÍLÍK

Vladimír Bílík se narodil 4. ledna 1932 v Těšicích, dnes už v Mikulčicích.

Vyrůstal se sestrou ve velmi skromných poměrech, protože jeho rodiče odcestovali ve 20. letech na čas do sovětského Stalingradu a prodali všechn svůj majetek. Tatínek pracoval jako státní zaměstnanec, kvůli němu se roku 1935 přestěhovali do Hustopečí, kde nastoupil na základní školu. V roce 1938 se, ale museli v důsledku Mnichovské dohody vystěhovat, a vrátili se do rodných Mikulčic, tatínek pak dojížděl za prací do Hulína, domů se vracel jen na neděle.

Po základní škole (v roce 1947) se Vladimír Bílík šel do Nižboru u Berouna učit brusičem skla. Po vyučení zůstal ve firmě, kde pracoval až do odchodu na vojnu v roce 1952. Po odvodu na vojnu ho označili jako politicky nespolehlivého, a proto musel během vojny pracovat jako příslušník PTP v dolech v Horní Suché. Po vojně roku 1955 se kvůli svojí nemocné matce vrátil do Mikulčic. Do zaměstnání už se nevrátil. V roce 1956 se oženil a s manželkou Vlastou měl dvě děti.

Od té doby se Vladimír věnoval tomu co ho bavilo nejvíce a to byl sport. Trénoval atletiku, fotbal, stolní tenis nebo také volejbal. Sám se stolnímu tenisu aktivně věnoval dokonce se stal předsedou krajského svazu stolního tenisu. Zajímal se také o historii, literaturu nebo se také věnoval skautingu. sepsal deset knih o stolním tenise a jedenáctou má rozepsanou. V roce 2016 dostal od obce Mikulčice Čestné uznání za celoživotní obětavou práci v oblasti stolního tenisu.